

SAMSUN
Halkevi Dergisi

Me

Cilt : 8

Aralık — Ocak 1948

Sayı : 88

ADAM SEÇMEK ve ADAM YETİŞTİRMEK

C. Sena ONGUN

Her cemiyet, yalnız kendini idare etmek için değil, aynı zamanda korumak ve geliştirmek için de teşkilâtını asrın icablarına göre tanzim etmeye, insanlığın gittiği istikameti göz önünde tutarak kuvvetlerini her çeşit rakib ve düşman kuvvetlerin seviye ve tekniğine uygun ve hatta onlardan ileri bir hale getirmeye mecburdur. Bu mecburiyetler, bir takım vazifeleri ihtiva eder ki, her biri ayrı ayrı mütehasıslara, ayrı iş ve ideal adamlarına ihtiyaç gösterir. Bunun için olacaktı ki, Efâtun vaktile devlet işlerinin bir bilgi hiyerarşisine tâbi tutulmasını teklif etmişti. Bugünün kalabalık ve geniş cemiyetlerinde, bu teklifin tatbikine imkân olmamakla beraber, büyük milletlerin medeniyet yolundaki ilerileyişlerine dikkat edilirse adeta bu teklifi, imkân nisbetinde ve kendi içtimai şartların uygun bir surette tatbik ettikleri anlaşılır.

Bir gün sonra çıkacak ihtimalleri hesap edemeyen, verdikleri kararların neticesini düşünmeseler de, isabet ettiremeyen ve bir nevi derebeyi ruh ve viedanile milletlerini idareye çalışan kişilere itaat eden bir cemiyet, layık olduğu idareyi bulmuş değilse de bu

hal, hiç bir vakit böyle kurulmuş bir idarenin devam ve bekasının bir işareti sayılamayacağı gibi, bir milletin emniyet ve huzur içinde yaşadığının bir delili de sayılamaz.

Esasen bunu anlamayan hiç bir cemiyet yoktur. Fakat, insanların kendi alışkanlık ve göreneklerinden ayrılabilenleri kolay bir iş değildir. Halk, kendilerini idare edenlerin zekâ ve viedanlarında kendi lehine bir değişiklik görmeyince «Gelen ağam giden paşam!» formülüne bağlanır ve «Bana ilişmeyen yılan bin yıl yaşasın!» diyerek yalnız kendi ferdi menfaat ve varlığını korumaya çalışan insanlar haline gelir. Bu zihniyet, kendilerini idare eden kuvvetlere azami hürriyet verir ve millet farkında olarak ve olmayarak kendi hak, hürriyet ve menfaatını, bu insanların keyfine feda etmek zorunda kalır. Fakat neticede, zamanla artan sefalet ve ıstıraplarla ümitsizlik ve yesin doğurduğu anarşiden nihayet yabancı ve rakip kuvvetlerin istifadeye başladığı görülür. Büyük imparatorlukların çözülüş ve dağılıp, hakim milletin bu yorgun, bezgin ve soyulmuş halile bu halin doğurduğu kayıtsızlığın da büyük rolü vardır.

İ Ç İ N D E K İ L E R

Adam seçmek ve adam yetiştirmek . . .	C. Sena Ongun
Mektup (Şiir) . . .	Mehmet Önder
Ahlâka dair . . .	Nurettin Atasoygil
Tabiat ve Ruh (Şiir) . . .	Fazıla Atabek
Yeni şiire dair . . .	Âdem Gürçağlıyan
Ona (Şiir) . . .	Havaî
Sigortanın tarifi, tarihçesi, tehlikeler, sigortanın faideleri . . .	Kâmil Büyükyazıcı
Karartma (Hikâye) . . .	Celâl Çumralı
Bir bestekârın rüyası . . .	İrfan Yankutan
Aşk (Şiir) . . .	Nurettin Atasoygil
Rüya (Şiir) . . .	Âdem Gürçağlıyan
Kar (Şiir) . . .	
Halkevi haberleri . . .	

Şu halde bir milleti geliştirerek koruyabilmenin en önemli çaresi, kendilerine iş verilen adamları iyi seçmektir. Bu iş için de, en evvel adam yetiştirmek lazımdır. Bir İngiliz şöyle diyordu : «Eğer milletin hayatı için tasavvur edilen iş bir senelik bir programa bağlanmışsa, buğday ekmeğidir; eğer on senelik bir plân yapıyorsa, orman yetiştirmeye çalışmalıdır. Fakat yapılan program yüz senelik, bin senelik bir iş içinse, adam yetiştirmelidir!»

Milletin hayatı için düşünülebilecek her konu, ancak ebediyetle boy ölçüş-tüğü zamandır ki, o millet te ebediyete mazhar olabilir.

Adam, bitgiler, hayvanlar gibi kendiliğinden yetişmez; onların tekâmülü bile aşı, gübre, belleme ve çapalama... nevinde bir takım hesablı ve bilgiye dayanan yardımlara ihtiyaç gösterir. Bu yardımlar, adam yetiştirmek meselesinde, büsbütün ayrı bir plân ve itina ile yapılmak zorundadır. Tabiat hayvanlara, kendi içgüdülerine uygun bir zekâ vermiştir. Fakat insan zekâsı, kültürle, eğitimle ve özel teşkilâtla ve ancak bu işleri başarabilecek insanların elinde gelişir. Bir çok milletlerin tarihinde adına adam kıtlığı denilen felâket görülmüş ve Osmanlı tarihinde de olduğu gibi aşçı çırakları çeşitli zorbalara kadar devleti en mühim işlerini ele alan insanlar türemiştir. Bir kerre otorite bu çeşit insanların eline geçince, bunların yapacağı ilk iş, az çok mevcut olan liyakatlı insanları ezme, lekeleme, sindirme veya ortadan kaldırmaktır. Zira, bunların gayesi, hizmet ediyor görünerek, kendi günlük saltanatlarına devam etmek, soy ve soplarmın istikbalini koruyan

bir servet biriktirmekten ibarettir. Ve bu işin devamı da, vatanda kendilerinden başka işe yarar adamın kalmadığı hissini vermekle mümkündür. Bir milleti mahveden, bu zanlarla malû insanların idaresidir.

Adam yetiştirmek, evvelâ bunu arzu eden ve icabında kendinden üstün insanların yetişmiş olduğuna tahammül eden ve bununla öğünen yurddaşlara ihtiyaç gösterir. Yani adam yetiştirebilmek için, evvelâ gerçekten yetişmiş adamlara ihtiyaç vardır. Tarih, kendisini ebedi sanan, tanınlar mertebesine çıkararak, dalkavuklarının oynadığı olmuş nice fani ve zavallı insanlara türbedarlık yapmıştır. Ebedi olan yalnız millettir ve büyüklerini ebedileştirendir. Yalnız milletin sevgi ve saygısıdır. Hakikat bu olduktan sonra samimi olarak ve bir ulvi ideal olarak adam yetiştirmeyi plânlaştırmak ve bu işden korkmamak lazımdır. Aksi halde, şuurlu ve şursuz kiskançlıkların baltalamaya çalıştığı medeniyetler, faziletler, bilgiler ve... nihayet daha fazla hakaret ve tecavüze uğramamak için siner ve çekilir. Bu suretle meydana göz açıklarla haddi bilmeyen utanmaz ve küstah insanlara intikal eder ve onlar elde ettikleri selâhiyetleri kendi dehalarının bir zaferi ve hakkı sayacak kadar da gaflet içinde kalarak ihtiraslarını tatmin etmek yolunu tutar giderler.

Adamın kendi kendine yetişemediğini ve yetişenlerin keşfedilip ellerinden tutmak gerektiğini anlamak için rönesans'tanberi garp aristokrasisinin bu çeşit insanları nasıl yaratmış olduğunu öğrenmek kâfidir. Çok önemli olan bu konuyu ayrıca incelemek lazımdır.

Adam nasıl seçilir? Bunun hemen hemen ananevi olan iki şekli vardır. Biri menfi, diğeri müsbet şeklidir.

Menfi usule göre, adam seçmekte esas : Akrafa ve taallukatı kayırmak; eş ve dostu kayırmak; şeref, namus ve servetlerinden fedakârlık yapanları kayırmak; seçecek insanlara şehvet ve menfaatına alet olabilecek olanları kayırmak. Ve bütün bu çeşit insanların tavsiye ettiklerini kayırmak... Umumiyetle geri cemiyetleri idare edenler bu çeşit insanlar olduğu gibi, seçilen adamlarda bu evsafi haiz olanlardır.

Cemiyetin işleri, bir kerre bu çeşit insanlara intikal edince, hükûmet halkı ve yurdu istismar eden bir eşkiya çetesi haline gelir; ancak bir birine itimat eden, gizli ve açık işlerinde bir birinin sır ve menfaat ortağı olan bu adamlarda mes'uliyet duygusu gaybolur ve birbirini mes-

ul edecek kuvvetler silinir. Halkın gözü önünde cereyan eden her yanlış hareket, her kılıfına sığdırılmış minare... Ya hükûmetin veya siyasetin hikmeti imiş gibi gösterilerek şikâyet edenleri kanun ve selâhiyet otoritesiyle tehdit etmek âdet haline gelir. Pek açıktır ki, böyle cemiyetlerde ne adaletin ve ne de hurriyetin yeri vardır.

Klık kudreti, mevcutmuş gibi görünen bazı hurriyetlerin de harekete geçmesine engel olabildiği gibi, buna engel olmasa da çeşitli mantık oyunları ve garip olduğu kadar da realiteye zıt olan belâgat ve hitabet oyunlarıyla sahneyi işgal etmeye devam eder.

Zira bu menfi zümre kendisinin en müsbet hakkı olarak, sanatlarla rekabet edecek veya daha iyi oynayabilecek başka sanatçıların bulunmadığı inancına bağlanmıştır.

Müsbet bir surette adam seçmek ise : Her işe lâyik olanı ve o işi bilen getirmek ve şahsi hislerden kurtularak ihtisası dışındaki işlere karışmamak gibi iyi bir niyetle gerçekleştirebilir. Yalnız ihtiyacı bulunduran bugünden, dünden düşünerek, onları kendilerine rakip saymayan büyük insanların bulunduğu bir vatanda bu işden kolay bir şey yoktur. Bir vatanda her büyük ve küçük işin yetiştirilmiş yüzlerce adamı bulunmalıdır ve bu adamlar, kendilerini

seçecek olanların ortağı veya uşağı değil, karakter ve bilgileriyle temayüz etmiş ve kendilerine güvenilebilir insanlar olmalıdır. Bu insanları yetiştirmek plânlı bir kültüre ve eğitime ihtiyaç gösterdiği gibi bunu arzu edecek olan insanlarda da tam ve samimi bir zihniyet değişikliğine ihtiyaç gösterir. Bu da ayrıca tetkik ve teklif edilmeye değer bilimsel bir konudur.

Mektup

İçten gelirmiş hey içten,
Yarın mektubu mektubu
Söz açmış aşkdan sevgiden,
Yarın mektubu mektubu.

Almış kalemi eline,
Yaş dökmüş mürekkebine.
Şiir kelime kelime
Yarın mektubu mektubu.

Demiş, gel gel artık yeter
Ayrılık ölümünden beter.
Satır satır sevda tüter,
Yarın mektubu mektubu.

Kokusu, süsü, sevgisi,
Elbette Allah vergisi,
Alı pullu renk örgüsü,
Yarın mektubu mektubu.

Önder şevkle cevap yazar ;
İçin döker, destan düzer.
Şairin koynunda gezer
Yarın mektubu mektubu.

Mehmet ÖNDER

Ahlâka Dair

Nurettin ATASOYGIL

Ahlâk meselesi bilhassa son zamanlarda üzerinde ısrarla durulacak bir ehemmiyet kesbetmiştir. Ahlâk kelimesi ve onun yabancı dillerde karşılığı olan Etik ve Moral kelimeleri genel olarak «Yaşama kaideleri» demektir. Dünyadaki, hatta daha geniş manada, kâinattaki bütün hâdiselerin muayyen şartları (Determinizm), muayyen zamanları ve muayyen usulleri vardır. Kâinata nazaran bir zerre olan, bu sebepten onun kaidelerine tâbi olmak zaruretinde kalan insanın da muayyen şartlara ve usullere bağlı bulunması zaruridir. Her canlı varlık yaşar. Her hayvanın yaşamasında bir muayyenlik vardır. Tabiat onlara bunu doğuştan vermiştir. Halbuki, doğarken en âciz olan yavru, insan yavrusudur. O, kendini yaşatacak bir hale gelinceye kadar bilgili ve itinalı bir bakıma muhtaçtır. Çocuğun bir taraftan gıdasına, sıhhatına itina edilirken, diğer taraftan terbiyesile de meşgul olunur. Fakat sağlık ve terbiye çocuğa, ana ve babanın kültür seviyesi nisbetinde verilebilir. İşte en nazik nokta da buradadır. Çocuk okul çağına gelir; Terbiyenin daha yükseğini artık okulda alacaktır. Fakat, eğer çocuğa daha evvel sağlam bir aile terbiyesi verilmezse, okulda kendini muvaffak kılabilecek bir terbiye elde etmekte hemen

ekseriya başarı gösteremez; Çünkü temelsiz bina kurulamaz.

Yirminci asır tam manasile Materyalist bir devir olmuştur. İleri Materyalizm insanların yaşama şartlarını güçleştirmiş olduğundan, aileler maiyet kaygusuna düşmüşler, para ve her türlü menfaat uğrunda manevi kıymetlerini, faziletlerini bile harcamakta çok cömert davranmışlardır. Bu hal umumî bir ahlâk bozukluğuna gitmektedir. İnsanlar için yaşamak demek; Bir insanın programlı, faydeli, mesut bir hayat geçirmesini ve git gide tekâmül ve yükselmesini temin etmek için çalışması, gayret sarfetmesi demektir. Bu da iyi ahlâkla mümkün olur. İyi ahlâklı insan hakiki vatanseverdir. O, mesleğinde en yüksek olmağa çalışır. Hayatta ilk atılacak adımın, muvaffakiyet, saadet veya felâkette pek büyük rolü vardır. İşlenecek tek bir suçun bütün hayatı altüst ettiği, bir çok misallerle sabittir. Bilgisi yüksek, fakat ahlâkı düşük bir insan, cemiyet için en tehlikeli bir mahlûktur. Çünkü o, fenalık etmenin en mükemmeliğini bilir. Meşhur Çin Filozofu Konfüçyus 24 asır evvel bu hakikatı çok güzel bir örnekle şöyle ifade etmiştir: «Kaplana kanat takılsaydı, yapacağı fenalıkların sınırı olmazdı.» Bu da gösteriyorki insana evvelâ ahlâk, sonra

Tabiat ve Ruh

Mediha Öztuzcu'ya;

*Sanma ki güzeldir ay, semada tek başına
Sanma, su şirleştire çarpıp yalı taşına.
Sanma başka âlemdir yıldızlar gökyüzünde:
Güneşin saltanatı büyümesin gözünde.*

*Sevgisi nurlatmasa yer yüzünde âşığı,
Ay nerden bulacaktı öyle parlak ışığı
O hazin feryatları olmasaydı kalplerin,
Dalgalar inlermiydi hiç öyle derin derin.*

*Oynar mıydı gökte hiç sıkır sıkır yıldızlar,
Onlara yer yüzünden neşe sunmasa kızlar.
Ne anlardık güneşin o güzel sanatından,
Kalbimiz çarpılsaydı göğsümüzün altından.*

*Halk olmamış olsaydı „beşer,, denilen mahlûk
Tanrının tabiatı kalırdı buzdan soğuk.
Demek ki her güzellik, içimizde, Güzelim;
Bırakıp kâinatı kalbimizde gezelim...*

Fazıla ATABEK

bilgi lazımdır. Sokrat'da felsefesinde nefsin mütaleasını esas olarak almıştır. «Kendini bil!» düsturu felsefesinin temelini teşkil etmiştir.

İnsan yaradılışı bakımından iki cephe gösterir:

1 — Duygu cephesi.

2 — Akıl, şuur cephesi.

İnsanlar umumiyetle duygularıyla hareket etmek hususunda çok zayıftır. İşte çocuğun aileden alacağı ilk ahlâk ve sonradan okulda elde edeceği bilgi, onu duyguları yerine akıl ve şuur ile hareket etmeğe sevk edecektir.

Ailede atılacak ilk ahlâk temeli ne kadar kuvvetli olursa sonradan şuur ile hareket etmesi de o kadar kolay ve başarılı olur.

Ahlâkın tamamlanması için, güzel sanat, örf, anane, din ve diğer manevi kıymetlere önem verilmesi ve bunların sağlam bir bilgi ile kaynaşması icap eder.

Şu halde insanları bu ahlâk düşüklüğünden kurtarmak için her şeyden evvel, aşırı materyalizmden kaçınmak zarureti vardır. Yoksa beşeriyet için hakiki refah ve saadet mümkün olmayacaktır.

Yeni Şiire Dair

Âdem GÜRÇAĞLAYAN

Bugünkü şiirimiz gerek şekil, gerek ruh bakımından önemli bir dönüm noktasında bulunuyor. Şekil bakımından dönüm noktasında; çünkü, herkes hudutsuz bir serbestlik içinde istediği şekilde yazıyor, bu hususta hiç kimse başkasına tek bir söz söyleyemiyor.

Bâzi serbest nazımcılara göre, bir şiirde birbirile kafiyeli iki kelime bulunmayacak, tek bir şairane motif olmayacak, ahenk icabı diyerek kelimeler tekrarlanmayacak, tek kelime ile şiirsizlik içinde şiir meydana getirilecek. Bu ölçü ve kafiye karşı çok aşırı bir isyandır. Cümle öğelerini, mümkün olduğu kadar, birbirinden uzaklaştırmak, ve onların yerlerini değiştirmek suretiyle yazdıklarını sananlar aldandıyorlar. Bu cambazlıklar şiirimizi çöle sürüklemekten başka bir işe yaramaz. Her milletin şiiri kendi dilinin ifade özelliklerini taşır. Bizim şiirimizin de dilimizin özelliklerine göre işlenmesi lâzımdır. Şiirsizlik içinde şiir yaratmaya imkân yoktur. Bu boş düşünceden vazgeçmelidir.

Şiirimiz bilhassa ruh bakımından daha büyük bir sarsıntı geçirmektedir. Koyu realistler yanında, uyanık ve uykuda sayıklıyanlar, işi tuhaflik ve hokkabazlığa dökenler var. Bugün bütün ümit realistlerdedir. Yeni şiirin en güzel örneklerini onlardan bekliyoruz. Yalnız bu hususta ziyade ileri gidilme-

meli, şiir, realitenin yalçın kayalarına çarpılarak parçalanmamalıdır. Realiteye bağlı ve sadık kalmakla beraber onu, artistik bir şekilde değerlendirmek gerektir. Aksi takdirde şairin fotoğraf makinâsından farkı olmaz.

Serbest nazımcıların bazıları şiiri irtibatsız kelime yığınlarından ibaret sanıp dandan samanlığa atlama suretiyle okuyucuyu dinden imandan çıkarıyorlar. Her çeşit yazının bir konusu olduğu gibi şiirin de belli başlı bir konusu olması ve bu konunun bütün halinde işlenmesi gerektir. Kendiliğinden gelen kafiye ve şiiri motifleri kullanmak, şiir yazayım derken şiiri katlama uğratmamalıdır.

Genel olarak yeni şiirde hayat hamlesi, yaşamak arzusu, tek kelime ile iyimserlik var. Fakat bu iyimserliği hastahane de Azraille karşı karşıya bulunan bir garibe çekmek elden su gölden yaşıyorum dedirtecek kadar gülünçlüğü götürmemelidir. Bu hasta, şiddetli hastalığına rağmen, halinden şikâyet etmesin, fakat hiç olmazsa son nefesinde hastahanesinde yattığı millettine minnettarlığını bildiysin.

Bununla beraber hayatın tatlı ve acı sahneleri var. Bir zelzele felâketine uğnyandan, bir veremliden bahse derken acıma ve merhamet duygularımız harekete gelir. Ancak bu sayede onların acılarına iştirak edebiliriz.

Genel olarak yeni şiir sosyal ol-

O N A

Ürkek tavus gibi çekinme benden,
Kemlik gelmez seni candan sevenden
Murad'm o ince saç tellerinden
Bir altın kemendle bağlandı yeter.

Ayrılık kederin mutad gıdası,
Yakıyor kalbimi kara sevdası,
Bitmezmi günlerin her gün ferdası
Ferdalarla gönül bağlandı yeter.

Tutuşmak değilde yanmak gerekse,
Ve derde elemeye kanmak gerekse,
Hayatı ızdırıp sanmak gerekse.
Gel onsuz diyara kaçalım yeter.

Ben ağlar, sen ağlar, geceler ağlar,
Saatlar ismini heceler ağlar,
Sabahlar olurda goncalar ağlar
Gel gönlüm goncayı açalım yeter.

Havaî

mak iddiasını taşıyor. Bu çok iyi. Fakat bazıları bunu yanlış anlıyarak yalnız bir tip toplulukla meşgul oluyorlar. Halbuki bir cemiyette fakir, orta halli, zengin olmak üzere çeşitli tabakalar mevcuttur. Yazıcılar ve şairler olumlu yollardan giderek fakir ve işçi tabakalarının hayat ve yaşayışlarını yükseltmeye, onlara işi sevdirmeye çalışmalıdırlar. Hulâsa yeni doğmakta olan şiirimizin kozmopolit olmasına meydan

gularıyla özlelendirmelidir. verilmemeli, onu vatan ve millilik duy-

Bugün yalçın kayalara çarpan, sazlık ve bataklıklara saplanan çeşitli kollar, ilerde birbirleriyle sarmaş dolaş olarak, hür bir hava içinde, duru ve ahenkli bir çağhyan meydana gelecektir.

Yeni Türk şiirinin bu şekilde gelişeceğine kuvvetle inanıyoruz.

Sigortanın Tarifi, Tarihçesi

Tehlikeler, Sigortanın faideleri

Kâmil BÜYÜKYAZICI

Sigorta ; ahenkli gelişmeyi teminat altına almak suretile medeniyeti takip etmek, Milletler arası bir esasa dayanan iş birliği prensibini fiili olarak tahakkuk ettirmek, dünyada mevcut medenî insanlar arasında bir yardımlaşma yapmak, kısmen veya tamamen harap olan ve bir kıymet ifade eden malın yerine konmasını sağlamaktır.

İnsanlar medenî halde yaşamağa başladıkları zamandan itibaren mal ve mahsul değiştilmesi ihtiyacını duymuşlar ve daha sonra da bunları yakın, uzak ve deniz aşırı pazarlara götürüp şahıslarının ve muhitlerinin ihtiyacı olan mallarla değiştirmeye ve mümkün ise paraya çevirmeye başlamışlardır. Uzak pazarlara götürülen malların bazen ellerinden gasp suretile alındığı ve bu yolda bir zarara düşer olduklarını ve deniz aşırı götürülen malların da korsanlar tarafından zaptedildiğini görenler evvelâ esya nakliyatını kısmen olsun teminat altına almağı düşünmüşler ve kendi aralarında anlaşarak zarar görenlerin aynen veya nakden yardımına koşmuşlardır. Bu usul bir çok köylerimizde bugün de yapılmaktadır. Bu vaziyet tekâmül ede ede her şahsın kendi işine ve bünyesine uygun yüzlerce şekli bulunan sigorta fenni ve sigorta sanayii meydana gelmiştir.

İlk defa deniz nakliyatında nim resmi olarak başlayan sigorta 18 üncü yüz yıla tesadüf etmektedir. 6 ilâ 7

asır sonra memleketimizde başlamasının sebebini halkın fanatik zihniyetinde aramak doğru olur. Bugün elli yaşında bulunanlar sistemli bir surette kurulmuş olan kundakçı teşkilâtile İstanbul'da çıkartılan yangınları ve bu yığınlara karşı temiz ruhlu ve saf insanların dualar yapmakla ve bu duaların yazılı levhalarını yangına karşı asmakla âfetleri önlemeğe çalıştıklarını görmüşlerdir.

Bir aile teşkil edecek olan kimse oturacağı evi, kullanacağı eşyayı, giyecekleri elbiseleri, iâşesini temin eden sermayeyi ve birleşik hayatlarının hakiki mahsulü olacak çocuklarını daima batırlayıp teminat altına almağı düşünmekle ödevlidir.

İnsanlar yaşamalarını tesadüfe terk ettikleri takdirde geleceklerini garanti etmemiş olurlar ki bunlar için istikbal daima bir karanlıktan başka bir şey değildir.

Bu, gözü az gören bir kimsenin gözlüğü red etmesi gibidir.

İnsanlar ; hayatın dikenli ve çukurlu yolları bulunduğunu ve bu arızalı yollarda kendilerinin, eşlerinin ve çocuklarının sendelemeden yürümelerini sağlamak için gerekli çareleri düşünmelidirler. Bunu hem isterim ve hem yapmam diye bir fikir tasavvur olunamaz.

Bu tehlikeler her birimiz tarafından bilinmekte ve bazen hatırıma geldikçe lâzımı gelen tedbirleri almaya-

rak unutmaya çalışmakla tehlikelerin atlatılacağını zannetmekteyiz ki bunda çok aldanmış oluruz.

Felâket gelmek üzere iken alınan tedbirler ekseriya müsbet sonuç vermemektedir. Her şeyi önceden düşünüp, ölçüp hareket etmeli ve gözlerimizle gördüğümüz yüzlerce vak'alardan ibret almamız Her fani için akibet ayıdır. Binaenaleyh gelirlerimizi iyi saklamak ve iyi yerlere sarfetmek en şurlu bir hareket olur. Garp medeniyetinin yalnız lüksü, kumarı ve içkiyi almıyalm, her balo ve düğün için bir elbise yaptırmaya düşünmeyelim.

İsraf tedricen, sigortasızlık ise insanı bir an içinde fakir düşürecek gibi borçları dahi ödeyemeyecek fena duruma düşürür.

Sigortasız bir insan yanan kilimini ve yorganını derhal temin edemeyeceği, babalarını kaybeden ailelerde vakitle koruyucu tedbirler alınmadığından dolayı çocuklarını okutamayacakları şüphesizdir. Bu sebeplerden bir çok fevkalâde zekâlar sönmektedir. Hayatta gözlerini kapamak üzere olan ve geriye bir şey bırakmayan bir aile reisinin, istikbalini henüz temin etmekten âciz bir yaşta bulunan çocuklarına ve kimsesiz eşine baktıkça çekeceği ızdıraptan hastalığın ve ölümün verdiği ızdıraptan daha az olmasa gerektir.

Sigorta, insanların başlarına gelebilecek bütün felâketleri karşılar. İctimai bünyeyi kuvvetlendirir. Malını ve istikbalini teminat altına alır. Refah ve saadeti sağlar, millî tasarrufa ve dolayısıyla yurda hizmet eder. Her ailenin bünyesine aylık ve senelik gelirlerine, her şahsın ailevi durumuna yani çocuklu, çocuksuz aileye, bir bekâra, hatta nikâhla evlenemeyip te

metres hayatı yaşayanlara ve bu metreslerden doğan çocuklara göre birer sigorta nev'i ve sigorta hukuku meydana gelmiş ve bu neviler bütün medeniyete kabul ettirilmiştir.

Medeniyet ilerledikçe insanların elde ettikleri kıymetlerin nev'ileri artmış ve bu kıymetlerin biran içinde hiç olmasına veyahut işe yaramayacak hale gelmesinin önüne geçilmesine çalışılmıştır.

Medenî halde yaşayan insanların refahını, saadetini temin eden ve felâketleri karşılayan vasıtaların başında mübadele vasıtası dediğimiz parasının geldiği şüphesizdir. Bir çok para sarfile temin edebildiğimiz eşyanın çok kısa bir zaman içinde kısmen veya tamamen yok olması ve bunların derhal yerine konması yine paraya ihtiyaç göstermektedir.

Tabiat, insanların hayatları boyunca yetecek parayı - Binde bir istisna ile - toplu olarak vermek sahaletinde bulunmamış, yalnız zaimaula ve çalışmakla yavaş yavaş elde edileceğinin değişmez düsturunu öğretmiştir. Yani biriktirmekle. Biriktirilen paralarla elde edilen hayat seviyesinin, kurulan aile yuvasının, alınan ev eşyasının, bin bir emekle idrâk edilen tarladaki mahsulünün, tarım hayvanlarının, nakil araçlarının bir lâhzada elden çıkması kadar insana yeis veren ne olabilir.

Böyle acı bir akibetin şahıslarımız üzerinde yapacağı tesirlerden başka yakın akrabalarımızın veya dostlarımızın başlarına gelmesi de bizleri tizmez mi? (devamı sayfa 10 da)

Karartmada

Celâl ÇUMRALI

Babam ömrünün «emekli» devrini yaşıyor.. Dünya işlerinden elini ayağını çekmiş, bir ayağını çukurda gördüğü için ahretle haşırneşir. Annem göğüs darlığından bir türlü kurtulamadı. Hizmetçimiz de soğuk nevanın biri, don yağın tortusu; iş isteme benden buz gibi soğurum senden diyor bakışları... Karartma yapılacağı ilân edildi, ev de camlı dolap mübarek; kâğıtlar, bezler hazır ama gel gelelim onları biçimine göre kesip biçip yapıştırmak, kornişlerine takmak gerek, Düşündüm taşındım nafile: benim harım değil böyle işler, napayım zora gelemiyorum, hazıra konmayı severim daima; huyum böyle isterseniz ayıplayın, hem camım herkes ne karışır benim huyuma soyuma, komşumuz Namık beylerin oğlu Suad'a rica ederim, hoplaya zıplaya gelir karartmayı sağlayıverin!, Ayıp mı? ne çıkar bu kadar- cık işten, komşu dediğin kara gün dostu olur a iki gözüm.. Oh ne iyi kalpli genç! baş üstüne efendim, çatı çattı bitti bile: damla ışık sızıyor!

Bu felâketi bir de yurt ölçüsünde düşünecek olursak yurttaşlarımızın hayatı, evi, eşyası, tarla veya deposundaki mahsulü ve tarım hayvanları ve naklettikleri mallar ve bir kelime ile bütün varlıkları önüne geçilmesi imkânsız çeşitli âfetlerin daima korkusu

Aramızda iş bölümü yaptık: bana her gece perdeleri indirmek, ona da kapıyı çalıp sol pencereden ışık sızıyor, üsteki pencerenin de bir köşesi açık kalmış demek düşünüyor.. Böylesi işlere can kurban! önce hayret: a nasıl olur! birlikte bir kontrol, sonra yalandan bir düzeltme.. Ve daha sonra şöyle bir dolaşma, açıkcası tüymek! Bir şehrin gecesinde ışıklar söner ama gönüllerin göklerinde sevgi yıldızları ışıldar.. Koca şehirde evler sönük, kalpler alevli! onuula her gece Alâiddin tepesindeyiz.. Akasyaların serin gölgelerinde geçen, gündüzlerin o gizli buluşmalarını ne arıyor ne de amıyoruz. Besbelli insanın ışıktan kaçtığı çağlar da oluyor!

1939 savaşı olmasaydı benim halim nicolurdu? Sakın beni barış haini diye damgalamayın.. Daima gönlünün sesini dinlemek için yaratılmış bir kızın aklı ötesine ermez.. Bildiğim bir şey varsa karartmalar olmasaydı biz bir türlü anlaşılamıyacak, birbirimize açkılamıyacak, aşkımızı kapalı kutu gibi

altında bulunduğunu kabul etmek bir hakikattir.

Para varlığından başka bir de tabiatın insanlara doğrudan doğruya lüt-fettiği varlıklar vardır ki bu da vücut sağlığıdır. Bunun değeri de ölçülme-yecek kadar yüksektir.

saklayacaktık.. Sükûrler olsun şu karartmalara!

Tarihi tepenin kuytu bir köşesinde bir sıra üzerinde, yanyana başbaşıyız.. Konya kabuslu bir uykuda, varsın tarihiyle beraber uyuya dursun! Biz de aşkımızın rüyasını yaşamaya devam edelim.. Oh Tanrım, fısıldaşan ruhlar- mızı ayırma em!

— Seviyorum Yelda seni seviyorum

— Ben de seni Suat.

— Mes'utmusun canım:

— Ohh bilsen ne kadar!

Gündelik dil kalb'in dilini külledikçe tutuşamıyorlar, sarmaş dolaş olamiyorlar, uçuşamıyorlar.. Geceler aşıkla- rın öz ülkesidir!

Bu gecelerin yıldızları ışı ışı, bahçe- lerinde kalpler cıvı cıvıldır. Ve babar rüzgârı daima yemyeşil eser!..

Bu gün nişanlımı, biricik Suad'ımı Ankaraya uğurladım. Yele'k subaya çağrıldı. . . . altı ay sonra da Demirköy! Ankara'dan, Balkan dağları- dan gönderdiği mektuplar bir çekmece dolusu.. Askerlik hayatını günü günü- ne ben de beraber yaşıyorum. Geçtikleri bütün yolların, köylerin, kulele- rin adları ezberimde.. Savaşa ait filim- leri kaçırmıyorum, önceleri böyle kor- kulu filmleri hiç sevmeydim, alıştım şimdi.. korkarak seviyorum ama, dü- şünüyorum Suad'ımı düşünüyorum! Aman ya Rabbi gecelerden, hele ka- ranlık gecelerden öyle korkuyorum ki.. Gölgele, bütün şekiller top tüfek bi- çiminde, bulutların farkı yok bölük- lerden; en iyisi uyumak rahat rahat, derin derin, ne gezer Suad'ımı sava- şırken görüyorum. Ay ay yaralanlı da.. Taurım esirge onu.. Cümlesini

no'ursun! bir çığlıkla uyandım kan- ter içindeyim.

Annem boğuk boğuk:

— Yelda kızım, yarından tezi yok okutacağım seni. Bir değil iki değil her gece böyle sayıklamalar, çığlıklar, korkarım ciğerler çarpmasın! kız Hali- me üzerlikler nerdeydi? çabuk tut aya- gını, bir kürek te ateş getir, hadi çabuk

Annem, kürekteki ateşe üzerlikten serpiyor' çtır pıtır bir ses sonra da baygın bir duman, başının etrafında bu dumanlı küreği gezdirirken:

Üzerlik yüz bin iyilik

Gitsin hastalık gelsin iyilik

Kör gözden, ela gözden, şaşı gözden çıksın gitsin!

Çıksın gitsin!

Ve sora küreği yere koyuyor; üç defa üzerinden atlıyoruz: tutsülendik! Tutsülendik ama nafile!

Nafile..

Gecelerden korkuyorum.. Karanlık- lar genç kalplerin günahı kadar ağır.. Gök çopur bir yfız, ay sarı bir çıban, hele Alâddin tepesi ordugah; çadırlar erler akasyalarla maskelenmiş, yalan gerçekte ağaç mağaç yok.. Geceler- den hem korkuyorum hem de öyle seviyorum ki geceleri!

Üç gündür yatıyorum.. Doktorlar sinir buhranı geçiriyor demişler.. An- nem boğuk boğuk bıçkırıyor.. Yediği içtiği gözüne dizine dursun bizmeçi de kocaya kaçmış. Babam eridi bitti za- valh!

Babam Suad'a bir hayli öğüt dö- şenmiş olmalı ki mektuplarında Bal- kan dağlarının havası var ama hayatın- dan söz gelisi etmiyor artık.. Haftada bir sıhhatimin nasıl olduğunu soran

telgraflarını alıyoruz.. Ben hastamı-
yım? A üstüme iyilik sağlık! geceleri
karanlıkları sevmiyorum o kadar... Gö-
zünü seveyim ışık senin!

Bir türlü sayıklamalar, çılgınlıkların
ardı arkasını alamadık. Babamın sık
sık ziyaretine gelen eski bir
dostu var; Selami bey, zahire tüccarı,
ama mesli yalvarlı takımından değil,
öyle kibar bir duruşu var ki, sen cid-
di, bir defa çok zeki, gün görmüş bir
adam olduğu akıyor üstünden! Yalnız
kadın yönünden talihsiz. İki defa ev-
lenmiş, on beş yıl önce de diğeri öl-
müş. Tanrı mal mülk vermiş ama
çocuğu yok zavallının, her yılının bir
iki ayını İstanbul'da geçiriyor, seyahat
delisi, dönüşlerinde bize uğrar ne tatlı
şeyler anlatır, anlatışı da güzel! Bu
defasında babam yalvarmış kendisine
Nolur dost m, kızımı da al götür,
gezsın gözün gönlü açılın biraz, sen
onun amcasısın, olmaz mı?

Şüphesiz Selami bey de o kibar
haliyle:

— Memnuniyetle! demiş olmalıdır.

..
Doyamıyorum tadına yoleuluğun..
Konyadan ayrılalı iki ay oldu, halâ
mektup yazacağım, ama Selami bey
yarım sahifelik telgraflarla sıhhi duru-
mundan, gezintilerimizden haberdar
ediyor, bundan temiz yürekli adam
tasarlıyamam Dünyada! Beni kuş sü-
düyle besliyor, nazlı bebecik oluver-
dim artık, bütün gücünü beni şımart-
mak için harcıyor, yaptıklarını hatırla-
yınca utanıyorum şimdi. Bunu isterim,
buraya gidelim... Ne dersem peki!
Çocukluğumu ikinci defa yaşıyorum.

..
Selâmi beye içimden geçeni söyle-
diğim zaman öyle çatlak bir kahkaha
koyuverdi ki, utandım! Çocuksun dedi,

yoksa yeni bir çılgınlık mı? ben kırk
beşine merdiven diredim ya sen henüz
on dokuzun eşigindesin, el âleme gü-
lünç oluruz sonra!

— Hayır Selâmi, Konyadan ayrıl-
dığımız andan itibaren artık eski Yelda
değilim, bunu açıkça hissediyorum ;
seviyorum Selâmi seni, evlenelim ama
derhal, ciddi söylüyorum.

— Nasıl olur nişanlısınız?

— Babam zaten saçma sapan ya-
zılarile beni hasta eden o adamdan
buz gibi soğumuştur. Nişanı bozmam
için gözümün içine bakıyor. Hem bana
söz açma eskilerden...

— Sonra benim için kötü hüküm
verecekler.

— Sen bilirsin, beni yaşatmak ta
öldürmekte elinde!

..
Sağlık durumum bakımından Suatla
evlenmeme doktorların izin vermediği
tatlı sert bir edâ ile Namık beylere
söylenildi.. Böylece nişan bozuldu!
Mektuplar, resimler geri çevrildi.

Bu defa Selâmi beyle güney Ana-
dolu gezisine çıktık.. Çukurova'nın gü-
neşinde kızaran gönüllerimiz Torosların
çamlı yaylalarında yeşerdi.. az kalsın
karı koca gibi dönecektik.... sonra o da
oldu ya!...

..
Selâmi beyle evlendikten iki yıl
sonra mübarek babacığım Ulu Tanrı-
nın rahmetine kavuştı.. Annem iyileşti..
Ahçı kadın Elife tam bizim ev için bi-
çilmiş kaftan, hizmetçi Fadime de fin-
dik kurdu. Kocama gelince pervanemi
pervane!

Bu yazı Meram bağlarında, yeni
satın aldığımız bağda geçireceğiz. Öyle
sabırsızlanıyorum ki.. Anne olmadan
önce baharın bir çift yaramaz çocuğu
olmak sevinçli!

Yaşasın aşk!..

..
Evimiz sevinç denizi.. Köpükleri
neşeden, dalgaları kahkahadan! Elife
göbek ata ata yemek pişiriyormuş..
Fadime bir söylüyor bin gülüyor.. An-
nemi görmeyin ; beni bırakıp bebeğimi,
bebeğimi bırakıp beni öpüyor.. Toru-
num oldu diye sağamıyor kabına!

Selâmi'nin yapmadığı maskaralık
kalmadı.. Yirmi yaş gençleştım, diyor,
yirmi yaş! Bebeğimizin adını koy ba-
kalım, aşkımızın en güzel hatırasını
yaşatsın bize?

— Buldum, diyorum, buldum.

— Söyle canım!

— Suat !

..
Yeldamın hatıraları burada bitiyor-
du.. Son ayların bazı önemli olaylarını
karalamak isteğiyle eline aldığı hatıra
defterine bir saattan beri bir kelime
yazamadı, sonra, arteziyen tulumbasın-
dan su çekebilmek için ara sıra nasıl
birkaç tas su dökmek gerekirse ; o da
coşmak amacıyle hatıralarından gelişi
güzel okudu, ama bir türlü taşamadı,
sinirlendi. dişlerini gıcırdattı, sahifele-
rin arasında kurumuş olan Toros çiçe-
ğini avucunda ovaladı serpti, defteri
tekrar çamaşır sandığının dibine göm-
dü.. ve sonra sandukamın üzerine ka-
pamp hiçkır a hiçkır a ağladı.

Bir Bestekârın Rüyası

Kır

Işıkla öpüşür kır çiçekleri,
Işıklar uçuşur kelebeklerle,
Öyle çılgın çılgın döner renkleri..
Sarmaş dolaş olur enginliklerle,
Kuşların solmayan pembe sesleri,
Büyüler gökleri sonsuz Gökleri,
Besbelli durmuştur en güzel zaman!

Orman

Ama oğuluyor derinden orman,
Güneşleri içen bulutlar sarhoş,
Kaçmış korkusundan ay sarayından.
Şaşkın yıldızların gözleri bomboş
Soruyor yerini uzak dağlardan,
Çamlardan, rüzgârdan, siyah kuşlardan
Tel duvaktan başka kalmamış bir iz!

Deniz

Mehtapla iç içe yaşayan deniz.
Ufuksuz ülkedir her şeyden uzak..
Yelkensiz, yolcusuz, göksüz sahilsiz
Yeşil mavi engin duyguya tuzak!
Hür çalkantısından bile habersiz
Mehtapla iç içe yaşarken deniz
Saldırdı boğucu sis orduları!

Baskın

Dağlar gibi çöktü kasırgaları
Köpükten çiçekler karardı birden,
Çıldırın, deliren hür dalgaları
Boğuk boğuk, derin derin inlerken
Ölüm kucakladı ipek kuşları..
Döküldü mehtabın sırma saçları
Bir yiğit gürledi sis yığnında

Kurtuluş

İncecik belinden sardı bir an da
Ölgün çırıl çıplak... uyanmadı Ayl
Uçtu kahramanın alev koynunda,
Uyanıp güllere boyanmadı ay,
Uçtular son aşkın kanatlarında,
Uçtular sevginin sularında..
Ürperdi yüzünde ruh usul usul!

Uyanış

Kahraman haykırdı; Ben Tanrı sen kull
Uyan ey bitimsiz sevincin sesi,
İşilde kalbimde nurunla pul pul.
Uyan ey aşkın ışık bahçesi,
Aşkın civil civil kuşları sensin!
Aşkın pırl pırl düşleri sensin!
Uyan ey bitimsiz sevincin sesil..!

Celal CUMRALI

A Ş K

Gel Sevgilim
Gel İnandığım insan.
Gözlerimizde aşk ışıltısı,
Kefamızda mukaddes düşünceler...
Yürüyelim...
Dudaklarımızda hürriyet ve sandet şarkıları.
Gelecek iyi günlere inanarak,
Hayata yürüyelim..

Irfan YANKUTAN

R Ü Y A

Yazan :
Hermann Hesse

Almancadan çeviren :
Nurettin ATASOYGİL

Her zaman aynı rüyadır;
Kırmızı çiçek açan kestane ağacı.
Bir bahçe ki, yaz çiçekleriyle dolu
Ve münzevi bir ev onun önünde.

Sessiz bahçenin bulunduğu yerde
Annem beşiğimi salladı benim;
Kim bilir belki de - çok zamandır-
Artık ne bahçe, ne ev, ne de
ağaç vardır.

Belki de otlar bürümüştür şimdi
orayı
Sapan ve tirmik geçmez olmuştur,
Yurttan, bahçeden, evden, ağaçtan
Hiçbir şey kalmadı rüyamdan,
başka!.

K A R

Âdem GÜRÇAĞLIYAN

Gökleri yüksek bir kıydayım
Kar... kar...
Buram buram kar yağıyor.
Bacalardan dört yana, karla karışık
Duman sarılıyor.
Şapka sallıyor nefes nefese
Çatılara tırmanan borular.

Gökleri yüksek bir kıydayım
İkişer ikişer
Yere süzüldü kuşlar
Alevden izler çizerek havada.
Çocuk sesleriyle çınlıyor sokak:
Kar yağıyor anne kar.

Gökleri yüksek bir kıydayım
Secdeye kapandı ağaçlar;
Rüzgâr uluyor dışarda,
Aç kurt gibi rüzgâr
Vuuu vuuu vuuu...

Değerli okuyucularımıza;

Biraz gecikmiş olmanın özürünü
dileyerek aziz okuyucularımızın yeni
yılım kutlar sıhhat ve başarı dileriz.

Dergimiz bu yıl daha güzel bir
tertile ve çeşitli yazılarla çıkmak
emelindedir. Okuyucularımızı bu ba-
kımdan tatmin edebilmek için elimiz-
den gelen gayreti göstererek çalışmayı
zevki bir ödev biliyoruz. Bize her an
yazacağınız bir mektubla dergi hakkın-
da arzu ve dileklerinizi bildirebilirsiniz.

Genel zevk ölçüsünü buldurmakta
ve çalışmalarımızı daha verimli sahaya
yöneltmekte bu dilek mektuplarımız
bizim için faydalı olacaktır. Bunu bir
yardım sayan dergimiz sizin alâkanızı
her an bekler ve bunu bir ihtiyaç bilir.

SAMSUN HALKEVİ HABERLERİ

Konferans

Sigortanın Tarifi Tarihçesi ve faydaları.
Sigortanın tarifi ve yurdumuzda sigor-
tanın kuruluşundan bu güne kadar gelişmesi
ve faydaları konusu etrafında Bölge Ticaret
Müdür Muavini Kâmil Büyükyazıcı tarafından
hayati ehemmiyeti pek fazla olan güzel bir
konferans verilmiştir. Tam bir saat devam
etmiş olan bu konferans aydın bir kaç dinle-
yici kitlesi tarafından alakayla takip edilmiştir

Namık Kemal Gecesi

Büyük vatan sever Şair Namık Kemal'in
doğum yıldönümüne raslıyan 21 Aralık 947
Pazartesi günü gece saat 21 de Evimizin
salonunda Şairin büyüklüğüne yakışacak şe-
kide bir gece tertip edilmiştir.

Geceyi açan Lise Edebiyat Öğretmeni
Kemal Yener ıstıraplı günlerimizde hayatını
milletinin haklarını korumak için harcamış
olan Namık Kemal'in şahsiyetine dair kısa
bir konuşma yaptıktan sonra sırasile, Lise
Öğrencilerinden Veysel Akgün şairin hayatı-
nı, Ferudun Aksoy şairliğini, Rafet Karal ga-
zeteciliğini, Samim Orhun piyeslerini, Bahri
Ulaş eserlerini ve hakkında yazılmış mühim
eserleri - göstererek - anlatmışlar. ve şai-
rin seçme şiirlerini okumuşlardır.

Bundan sonra Vatan - yahut - Silistreden
iki perde temsil edilmiştir.

Piyas içinde geçen kahramalık şiirleri ko-
ro halinde okunmuştur.

Gerek Konferans gerek temsil dinliyeciler
üzerinde güzel bir tesir yapmış ve şiddetle
alkışlanmıştır.

Kurslar

İngilizce kursu açıldı.

Bir müddette beri tatil edilmiş olan İn-
gilizce kursları Geri Tabako tercümanı Asım
Aysan öğretmenliğinde açılmış ve derslere
başlamıştır.

Pazar - saat : 11 Kur.

Çarşamba - saat : 6,30 2. Kur.

Salı - salı 6,30 3 Kur.

Cuma - saat 6,30 3 Kur.

Almanca Kursları

Almanca kursları Öğretmen Nurettin Ata-
soygilin idaresinde açılmış ve deşslere baş-
lanmıştır.

Pazartesi saat 18

Perşembe saat 18

Müzik Kursları

Ağız sazlarının çalınmasını öğretmek ve
ilerde Halkevi Bandosunu teşkil etmek ama-
cile Evimizde, müzik kursları açılmıştır. Çal-
ışmalara yakında başlanacaktır. İstekliler
kayıtlarını yaptırmalıdır.

Balo

Yurt ve millet bütünlüğümüzü muhafaza
ederek daha ileri bir duruma yükselmek
gayreti ve çalışması içinde geçirdiğimiz 947
yılım arkada bırakıp 948 çarşamba gecesi
Evimizin büyük salonunda Samsun Çocuk
Esirgeme Kurumu yararına bir balo veril-
miştir. Başta Sayın Valimizin muhterem refi-
kası olduğu halde bütün kurum üyelerinin
ciddi gayret ve ihtimamlarile pek güzel bir
şekilde tertip edilmiş olan balo çok güzel
geçmiş ve herkesi memnun bırakmıştır. Ba-
lonun Kurumun fakir yavrularına 2000 liraya
yakın bir hasılat bıraktığını duyduk ve
bundan çok sevinç duyduk. Halkımızın yar-
dım yapmak duygusunu takdirle kaydederken
bu iş için çalışanların cümlesine Dergimizin
teşekkürlerini sunarız.

Şiir Gecesi Ve Hitabet Musabakası

Bu ay içinde bir şiir gecesi ve hitabet mu-
sabakası yapılacaktır. Herkes iştirak edebilir.

Şiir heveslileri istedikleri üç şiiri okuyu-
caklar.

Hitabet musabpkası konusu şudur :

Ebedi Şef Atatürk,ün manavî şahsiyetine
hitabedilerek Büyük insanın vatan hürriyet
ve inkilâp fikirleri etrafında millî bir heyecan
yaratmak.

Neşriyatı fiilen idare eden : **Kemal Yener**

Basıldığı yer : İl Matbaası - Samsun

Yeni yayınlarımız ;

Samsun Tarihinde Önemli Olaylar

Yazan : Kâzım DİLCİMEN

Şehrimizin tarihini esaslı olarak tesbit eden bu eser ciddi bir çalışmanın ürünü olarak çıkmıştır. Şimdilik I. fasikülü satışa çıkarılmış fiyatı 50 kuruştur.

Halkevi Sineması

Senenin en güzel filmleri gösterilir. Ses ve projeksiyon gayet temizdir.

Oynanacak yeni filmler :

Herkes Memnun : Renkli
Eşini kaybeden kuş
Guadel Kanal Savaşı

Kırk Dalganın Suyu ve Kırk Çakıl

Yazan : Celâl ÇUMRALI

En güzel yurt hikâyeleriyle doludur. Fiyatı 100 kuruştur.

ŞAİRLER KONUŞUYOR

Yazan : Kemal YENER

Eski edebiyatımızın en değerli şairlerini kendi ağızlarından anlatan bir eserdir. Fiyatı 100 kuruştur.

Bir Gecenin Masalı

Arkadaşımız Fazıla Atabek tarafından yakında çıkarılacak olan bu eseri bütün okuyucularımıza tavsiye ederiz.

30 Kuruş

Kurum Adı: TÜRK TARİH KURUMU
Sicil No: 255.7.2/24/800927
DERGİLER 19 MAYIS SAMSUN HALKEVİ DERGİSİ 82-88, (1947-
1948) Markası: MARKASIZ Bulunduğu Yer: Konusu:

